

45 e Nieuwsbrief september 2022 Werkgroep Hospitaleren Roncesvalles

Wanneer u de nieuwsbrief van de WHR niet langer wenst te ontvangen of bij **wijziging van uw (e-mail)adresgegevens**) dit graag doorgeven aan de WHR:

wg.roncesvalles@santiago.nl

De WHR is in principe alleen bereikbaar op bovenstaand email adres. Gebruik dus niet de privé emailadressen., Soms wordt de vraag pas in een later stadium beantwoord. Alle werkgroep leden hebben toegang tot dit mailadres, zodat er direct gehandeld kan worden.

Henk Trimbach voorzitter, An Pikker penningmeester, Janine Verhaaf-Maaskant secretaris, Hans Perik planner, Peter Stoks P.R. en Noortje Spekman-Waasdorp Handboek, Libro en Nieuwsbrief

Hospitaleren in 2023

Deze week krijgen de alle Hospitaleros bericht over het aanmelden voor het nieuwe Hospitaleerjaar .

Nieuwsbrief en het Libro

Dit is waarschijnlijk de laatste Nieuwsbrief van 2022. Hierin zijn weer fragmenten opgenomen uit de verslagen van Periode 10 t/m 13. Later dit jaar ontvangt iedere Hospitalero via de email alles in één document bij elkaar. Daarna wordt het Libro 2022 op de website geplaatst.

Er komt dus geen gedrukte uitgave meer.

Compostela

n.a.v. berichtje in de laatste nieuwsbrief zijn er een aantal reacties binnen gekomen

1. Annemieke de Jongh wint het van iedereen. Zij heeft er al 12 en enkele van Muxia, Fisterra, en Oviedo
2. Don Gabriel heeft er 10
3. Kees Ebbenhorst heeft er 8
4. Tijmen Stoof heeft er ook al 8
5. Ria Bindels heeft een groot aantal stempelkaarten maar geen officieel Compostela
6. Jos Spekman heeft er 6, en 2 van Fisterra en 1 van Muxia

Wij weten bijna zeker dat Kees daar ooit overheen zal gaan!

Roncesvalles Periode 18

Periode 18 wordt ingevuld door de 6 leden van de Werkgroep Roncesvalles, die daar tevens vierten dat er al 20 jaar Hospitaleros in Roncesvalles komen.

Het is dan de bedoeling weer een gesprek te hebben met de leiding Roncesvalles, waarbij wij onze verbeterpunten en klachten willen bespreken, die uit de enquête formulieren zijn gekomen.

Landelijke dag van het Nederlands Genootschap

Deze wordt georganiseerd door de Regio Den Haag op **zaterdag 12 november a.s.**

Peter Stoks, de PR man van de werkgroep Roncesvalles houdt daar een lezing over

Hospitaleren in Roncesvalles. Bericht hierover volgt nog.

Najaarsbijeenkomst in Holten

Op **zaterdag 26 november** komen wij weer bij elkaar om het Hospitaleerjaar feestelijk af te sluiten. Aanmeldingsbericht volgt later nog.

Bijeenkomst voor nieuwe Hospitaleros Deze staat gepland op **zaterdag 11 februari 2023** in Holten

Aantal pelgrims

In de afgelopen periodes zijn het volgende aantal pelgrims ontvangen.

	2019	2022
P 1	621	578
P 2	1983	655
P 3	2471	1966
P 4	2914	2668
P 5	3009	3109
P6	2896	3042
P 7	2670	2605
P 8	2381	2089
P 9	2580	1942
P 10	2362	2042
P11	2770	2202
P 12	2808	2319
P 13	2886	2618

Ter vergelijking

Tot en met Periode 13 zijn er ongeveer 12 % minder pelgrims aangekomen in Roncesvalles ten opzichte van het jaar 2019, voor de Corona uitbraak.

Fragmenten uit het Libro 2022

Corona perikelen in P 9 en P 10

Periode 9

De gezondheid laat wat te wensen over. An had gehoest, Rudy was al een paar dagen verkouden en Marion was ook verkouden geworden. Besloten werd toch even op Covid te testen, en meteen bleek dat helaas An positief testte. Grote schrik! Meteen allemaal testen, en Rudy en Marion bleken ook positief. Allemaal meteen de maskers op. Slaapkamers werden herverdeeld. Even afwachten hoe we ons allemaal voelen de komende dagen.

De Corona opstoot in onze groep heeft toch wat te weeg gebracht.

Niemand weet het dus, want er zijn geen richtlijnen uit de "Werkgroep Hospitaleren". Dus moeten we het zelf oplossen.

De WHR heeft met spoed een instructie gemaakt, hoe te handelen bij Covid klachten. Deze staat op de laptop.

Periode 10

Dit is de dag van de medische ingrepen. Zuster

Riek weet raad met alles. Een hoofdwond en een kapotte neus, een vrij grote kniewond wordt vakkundig verbonden. Een Nederlands meisje is met haar opa aan de wandel, maar ze is ziek.

Wil rijdt met haar en haar opa naar het Centro de Salud; zij krijgt medicijnen en tevens blijkt dat ze corona heeft. Terug in de herberg en naar de winterherberg gebracht. Maar het gaat het nog steeds niet goed. Wil vertelt het

hele verhaal aan Marisol en krijgt toestemming deze twee mensen nog een paar dagen te laten verblijven in de winterherberg.

De 'unos dia' van Wil worden door Marisol wel gepreciseerd: hoeveel dagen zijn dat dan??

Piet heeft een positieve coronatest dus hij gaat vanaf nu in isolatie. Jammer genoeg blijkt in de loop van de middag dat Janine ook corona heeft. Ze voelt zich naar, hoest veel en gaat snel naar bed in de winterherberg. De rest van de groep test negatief, dat is een opluchting

Er loopt een keurige mijnheer rond, met rolkoffertje en loafers. Hij is heel nieuwsgierig, doet alle kastjes in de keuken open, inspecteert de Mostrador en ons washok. Mogelijk een inspecteur van Michelin om ons de zeer verdiende eerste ster uit te reiken? Of iemand met minder goeie bedoelingen? We vertrouwen het niet helemaal, en doen een extra rondje over de slaapzalen. Zelf vertelt hij dat jij maar een paar etappes per keer doet, en morgen naar Zubiri loopt. Uiteindelijk vertrekt hij inderdaad (met andere schoenen!) de volgende dag, inclusief het rolkoffertje. Vreemde vogels, die pelgrims!

Periode 11

We ontmoeten de jongen uit Korea die bibberend aankomt. Hij heeft zijn warme fleece aan een Camino-vriendin gegeven boven op de pas. Nu wil hij graag flip flops kopen voor hem en voor haar. Een ontluikende romance!

We drogen de tranen van de twee Franse meisjes die alleen een foto van hun paspoort mee hadden. De meiden lopen al 5 dagen in Frankrijk maar Marisol en de toevallig aanwezige Guardia zijn onverbiddelijk. Geen paspoort = geen toegang tot Spanje. Retourtje afzender met de bus.

Om 22:10 uur, we zitten net aan ons dagelijkse wijntje, gaat de bel. Als we deur openen worden we vrolijk begroet door een boomlange boer uit Slovenië. Hij is pas laat in de middag uit St Jean Pied-de-Port vertrokken en ondanks zijn ferme tred en pittige tempo was 22:00 uur net niet haalbaar. Pam schrijft hem in en wijst hem bij het licht van zijn telefoon zijn bed.

Aan het einde van de middag arriveert onze voorzitter Peter en zijn partner Fiet. Ze voelen zich gelijk thuis, eten pannenkoeken mee en zijn zeer geïnteresseerd in het reilen en zeilen van de Albergue.

Peter laat trots de Jacobspenningen zien die hij morgen zal uitreiken. Ze zijn inderdaad om trots op te zijn.

Rond 23:00 zoekt eenieder zijn bed op, wij in de appartementen, Peter en Fiet op de 3de waar zij de enigen zijn.

De middagceremonie ter ere van 20 jaar samenwerking tussen het Colegiata en het Genootschap vindt plaats in de bibliotheek. De penningen worden door Peter uitgereikt aan Edurne, Marisol en Don Bibiano met natuurlijk nog eentje voor Don Valentin die op vakantie is. Ze worden in dank aanvaard met veel cadeaus terug. Fiet levert later een prachtige bijdrage tijdens de dagelijkse mis. **Ze voert "Dum Pater Familias" uit de Codex Calixtinus** De ontvangen complimenten zijn ruimschoots verdiend.

Luister deze video!

VIDEO-2022-08-09-11-55-39.mp4

Periode 12

Elke morgen om 6.15 uur loop Gerard door de gangen waar de pelgrims liggen, speelt op zijn mondharmonica, heeft een klingel belletje in zijn andere hand en zingt **Good morning, Good morning**. Na het lied draait hij zich om naar de pelgrims en roept met luide stem:

Buen Camino. Het is een groot succes. Zelfs op straat wordt hij aangesproken en willen ze met hem op de foto!

A star is born!

Een dame die een voortand miste en veel hilde wilde bier, Cognac of Wodka. Ze was al redelijk dronken, kon niet goed staan en hilde dat de hele wereld haar in de steek liet. Ze wilde zeker geen eten, ze wilde alleen maar alcohol en rookte aan een stuk door. Ze sprak een mengeling van Duits en Nederlands en na een vermanende toespraak over haar gedrag ging ze eindelijk slapen en sliep die nacht haar roes uit zonder problemen te veroorzaken. In de vroege morgen begon ze weer. We hebben haar op een nette manier buiten gewerkt.

We horen ook elke dag dat het Pelgrims bureau in St Jean Pied-de-Port de pelgrims vertelt dat Roncesvalles vol is en dat reserveren geen zin heeft en dat hier beestjes zijn. Dat is bijna crimineel. Dat horen we al jaren. Waar gaat het mis? Misschien even communiceren vanuit het bestuur van de werkgroep. Sommige Pelgrims nemen het risico en horen onderweg dat er genoeg plek is. Jammer toch. Wij zijn blij met elke pelgrim.

Een oudere Fransman was verdwaald. Vanmorgen hier weggegaan en weer terug richting Frankrijk gelopen. Verward en verkleumd werd hij gevonden door een koppel dat de Spaanse politie inschakelde, nadat zij hem op het goede pad geholpen hebben. Afgeleverd door de politie. We hebben hem in de watten gelegd, een bed op 3 gegeven en na een paar uur slaap was hij weer aanspreekbaar. Hij loopt in de gang op en neer en bedankt ons 5 keer per uur.

Periode 13

Van mijn meer ervaren collega's hoor ik dat de sfeer inderdaad goed is, dat ontevreden en veeleisende pelgrims van bepaalde nationaliteiten vroeger blijkbaar nadrukkelijker aanwezig waren en de sfeer niet altijd positief beïnvloedden. Betere beheersing van het Engels door de jongere pelgrims helpt ook. Ook als we mensen moeten teleurstellen, bijvoorbeeld omdat er geen dekens zijn, wordt dat doorgaans probleemloos geaccepteerd. Zelfs een nodeloos weggegooid klemmetje van een fietstas kon uiteindelijk de pret niet drukken. Het mooie weer zal er invloed op hebben, is de ervaring.

Een groep van ca 10 Fransen is niet toegelaten omdat ze geen paspoort bij zich hadden. Dat gaf dus aardig wat commotie en boosheid. Uiteindelijk zijn ze afgedropen. Maar... een Frans meisje had geluk. Ze was haar paspoort vergeten, Marisol streek haar hand over haar hart en accepteerde haar rijbewijs. Een Spanjaard van rond de 50 jaar had 15 jaar in Nederland gewoond en begon ineens Nederlands tegen me te praten. Hij sprak vloeiend Nederlands, ik hoorde geen verschil met een Nederlander. De volgende morgen bij het vertrek wees hij op zijn horloge: 7.57 uur. "Op tijd", zei hij, "ik weet: dat is echt Nederlands".

Met 2 Fransen in de lift onderweg naar hun bed zei 1 van de 2 glimlachend: het is Nederlands nauwgezet georganiseerd hier. Ik vroeg of dat prettig was of niet. Het heeft zijn voordelen, zo zei de Fransman.